

אתמר, ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו, בדבור ופיוס, כברתא דמלפא. ובגין דמחינא בה, לקינא עליה, ואתגזר עלנא מותא. דמאן דמסרב למטרוניתא, חייב מיתה. כל שפן מאן דמחא לברתיה דמלפא. ובגין דא אתגזר עלי, דלא איעול לארעא דישראל, ואנא קבור בארעא נוכראה, ואתעברת מיני. ואתמר, (שמואל ב כג) וירד אליו בשבט. והאי שבט, איהו חד משבטיא דילי, דאנא עתיד לנחמא תמן למהוי עם ישראל בגלותא. וכלא אתרמיז, ובאתר אוחרא אוקמוה מארי מתניתין. (חסר).

דבי מקדשא, ושמא דמשיח, אתקריאו בשם יהוה. ודא ארבע אנפי אדם, ואינון דשבטא דלוי, אינון נפקן מחיון דאינון שאר שבטין, ועאלו בחולקא דאדם, דאינון ארבע אנפין דיליה. ומשה איהו אדם בדיוקנא דההוא אדם קדמא דלעילא. (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו. ובגין דא, פהנייא וליואי, מזונייהון על ידא דמלפא אכיל בפתוריה, ושאר חילין דמלפא, כל חד יהבין ליה למיכל בבית מושב דיליה. ורעיא מהימנא איהו כברא דמלפא, קריב למלפא יתיר מאלין דאכלין לפתוריה, דלית מאן דקריב למלפא מפל בני מלכותא, פבריה.

קם בוצינא קדישא ואמר, סבא סבא, במלין דילך אשתמודע מאן אנת. אנת הוא אדם קדמא. מה שמו, אתמר עלך. מה שם בנו, אתמר על רעיא מהימנא. ובגין דאיהו חדש פמה חדושין באורייתא, חדוה זמינא לגבך, (משלי י) דבן חכם ישמח אב. (חסר).

רעיא מהימנא, בפרשתא דא, הוה אדפר פנישו דילך ליהוה עלמא, דכתיב

בשבילה נאמר ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו, בדבור ופיוס, כמו בת המלך. ומשום שהפיתי בה, לקיתי עליה, ונגזר עלינו מות. שמי שמסרב למלכה, חייב מיתה. כל שפן למי שמכה את בת המלך. ולכן נגזר עלי שלא אכנס לארץ ישראל, ואני קבור בארץ נכריה ונעברה ממני. ונאמר (שמואל ב כג) וירד אליו בשבט. והשבט הזה הוא אחד מן השבטים שלי, שאני עתיד לרדת לשם להיות עם ישראל בגלות. והכל נרמז, ובמקום אחר פרשוה חכמי המשנה.

שבית המקדש ושם המשיח נקראו בשם יהוה. וזה ארבע פני אדם, והם שבט לוי, הם יצאו מחיות שהם שאר השבטים, ונכנסו בחלקו של אדם, שהם ארבע פנים שלו. ומשה הוא אדם בדמות של אותו אדם הראשון שלמעלה. (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו. ומשום זה פהנים ולויס, מזונם על ידי שהמלך אוכל בשלחן, ושאר חילות המלך, לכל אחד נותנים לו לאכל בבית מושבו. ורועה הנאמן הוא כמו בן המלך, קרוב למלך יותר מאלו שאוכלים לשלחנו, שאין מי שמתקרב למלך מפל בני המלכות כמו בנו.

קם המנורה הקדושה ואמר, סבא סבא, בדברים שלך נודע מי אתה. אתה הוא אדם הראשון. מה שמו, נאמר עליך. מה שם בנו, נאמר על רועה הנאמן. ומשום שהוא חדש פמה חדושים בתורה, מעתדת לך חדוה, שפן חכם ישמח אב. (משלי י).

רועה הנאמן, בפרשה זו נזכרה התפנסות שלך לאותו העולם,

(במדבר כז) (דף ר"פ ע"א) **עֲלֶה אֶל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר נָבוֹ וְגו', וְרֵאִיתָ אוֹתָהּ וְנֹאֲסַפְתָּ אֶל עַמְּךָ וְגו', כַּאֲשֶׁר נֹאֲסַף אֶהְרֵן אַחִידָךְ וְגו'. וּבַהֲאִי פִרְשָׁתָא, אֵית לָךְ לְאַהֲדָרָא לְעֵלְמָא וּלְהַחֲיוֹת, וּלְאַעְלָא לְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וּלְאַתְחַבְרָא בְּפִרְשָׁתָא דָּא בְּכֻלָּהּ דִּילָךְ, דְּכַתִּיב בָּהּ, (במדבר כה) הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וּבִגְנִין דָּא לָא אָמַר לָךְ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הֵכָא רַד, אֲלֵא עֲלֵה. דְּמַנְיָה, אַנְתָּ תְּהֵא עֵאל לְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל.**

שְׁפָתוֹב (דברים לב) **עֲלֶה אֶל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה הַר נָבוֹ וְגו'. וְרֵאִיתָ אוֹתָהּ וְנֹאֲסַפְתָּ אֶל עַמְּךָ וְגו'. כַּאֲשֶׁר נֹאֲסַף אֶהְרֵן אַחִידָךְ וְגו' (שם). וּבְפִרְשָׁה זוּ יֵשׁ לָךְ לְחִזּוֹר לְעוֹלָם, וּלְהַחֲיוֹת, וּלְהַכְנִס לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל, וּלְהַתְחַבֵּר בְּפִרְשָׁה זוּ בְּכֻלָּהּ שְׁלָךְ, שְׁפָתוֹב בָּהּ (במדבר כה) הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וְלִכְּן לָא אָמַר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲן רַד, אֲלֵא עֲלֵה. שְׁמַמְנּוּ אַתְּהָ תַכְנִס לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל.**

וּמַה שְׁאָמַר בָּךְ, (דברים לד) **וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אוֹי לְאוֹתָם אֲטוּמֵי לֵב, סְתוּמֵי עֵינַיִם, שְׁלֵא יוֹדְעִים קְבוּרָתְךָ, שְׁהֵיִתְּ אַתְּהָ מִבְּקֵשׁ רַחֲמִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יִכְנִיס אוֹתְךָ לְאוֹתָהּ קְבוּרָה שְׁבַה אַתְּהָ נִקְרָא מַת. זְהוּ שְׁפָתוֹב (יהושע א) מִשָּׁה עֲבָדֵי מַת. וְאוֹתָם טַפְשִׁים אוֹמְרִים, וְכִי מִשָּׁה הִיָּה מִפְּחַד מִמִּיתָה, לְצֵאת מִהָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא, כַּשָּׂאֵר הַבְּרִיּוֹת! וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שְׁקְבוּרָתְךָ וּמִיתָתְךָ אִיךָ הִיא.**

שְׁבָךְ פִּרְשׁוּהָ חֲכָמֵי הַמְּשֵׁנָה, שְׁמַתֵּי חוּץ לְאַרְצָא אֵינָם חַיִּים. לֹא אָמְרוּ שְׂאֵינָם עֲתִידִים לְהַחֲיוֹת, שְׂאֵלְמֵלֵא כִּף הִיּוּ כּוֹפְרִים בְּתַחֲתִית הַמַּתִּים. אֲלֵא כַּאֲן סוּד גְּדוּל. קְבוּרָתוֹ בְּצֵלָם שְׂאֵינּוּ הַגּוֹן לוֹ, שְׁהִיא (תהלים ס) אַרְצָא צִיָּה וְעֵינָךְ בְּלֵי מַיִם, וְאֵין מַיִם אֲלֵא תוֹרָה, וּבָהּ (ישעיה נג) לֹא תֵאָר לוֹ וְלֹא הַדָּר. וּמִי שְׂרוּאָה אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ צֵלָם - וְנִרְאָהוּ וְלֹא מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ. וְלִכְּן נִבּוֹאָת יִשְׁעִיָּה (שם נב) הִנֵּה יִשְׁפִּיל עֲבָדֵי, רוּמּוֹ עֲלֵיו.

וּמִשּׁוּם אוֹתָהּ קְבוּרָה הִיָּה מִבְּקֵשׁ רַחֲמִים שְׁלֵא יָמוּת שֵׁם בְּחוּץ לְאַרְצָא, לְפִי שְׁהִיָּה בְּאַרְצָא צִיָּה רַעֲב וְעֵינָךְ וְצָמָא בְּלֵי מַיִם, שְׁהִיא

וּמַה דְּאָמַר בָּךְ, (דברים לד) **וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְיִ לְאַיְנוֹן אֲטִימִין לְבָא, סְתִימִין עֵינִינִן, דְּלֵא יָדְעֵי קְבוּרָה דִּילָךְ, דְּהוּיָת אַנְתָּ בְּעֵי רַחֲמֵי מְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְּלֵא יִיעוּל לָךְ בְּהֵהוּא קְבוּרָה, דְּבָהּ אַנְתָּ מִתְקַרֵּי מַת. הֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (יהושע א) מִשָּׁה עֲבָדֵי מַת. וְאֵינּוֹן טַפְשִׁאֵי אֲמַרִין, וְכִי מִשָּׁה הוּא מִפְּחַד מִמִּיתָה, לְנַפְקָא מֵהֵאִי עֲלֵמָא, לְעֵלְמָא דְאַתִּי, כַּשָּׂאֵר בְּרִיּוֹן. וְאֵינּוֹן לֹא יָדְעִין דְּקְבוּרָה דִּילָךְ, וּמוֹתָא דִּילָךְ אִיךָ הִיא.**

דְּהָכִי אוּקְמוּהָ מְאָרֵי מַתְנִיתִין, דְּמַתִּי חוּצָה לְאַרְצָא אֵינָם חַיִּים. לֹא אֲמַרֵי דְאַיְנָם עֲתִידִים לְהַחֲיוֹת, דְּאֵלְמֵלֵי כִּף הוּוּ בְּפִרְיִן בְּתַחֲתִית הַמַּתִּים. אֲלֵא הֵכָא רְזָא רַבְרָבָא, קְבוּרָה דִּילֵיהּ בְּצוּלְמָא דְלָאוּ הַגּוֹנָה לֵיהּ, דְּאַיְהִי (תהלים מב) אַרְצָא צִיָּה וְעֵינָךְ בְּלֵי מַיִם, וְלִית מַיִם אֲלֵא תוֹרָה, וּבָהּ (ישעיה נג) לֹא תֵאָר לוֹ וְלֹא הַדָּר. וּמֵאֵן דְּחִזִּי לֵיהּ בְּהֵהוּא צוּלְמָא, וְנִרְאָהוּ וְלֹא מִרְאָה וְנִחְמַדְהוּ. וּבִגְנִין דָּא, נִבּוֹאָת יִשְׁעִיָּה (ישעיה נב) הִנֵּה יִשְׁפִּיל עֲבָדֵי, קָא רְמִיז עֲלֵיהּ.

וּבִגְנִין הֵהוּא קְבוּרָה, הוּוּ בְּעֵי רַחֲמֵי דְלֵא יָמוּת תַּמָּן בְּחוּצָה לְאַרְצָא, לְפּוּם דְּהוּוּ בְּאַרְצָא

צִיָּה רָעַב וְעִיָּף וְצָמָא בְּלֵי מַיִם, דְּאִיְהִי אֲוִרִייתָא. וּבְגִין דָּא אֲתָמַר עָלֶיהָ, עָלָה אָל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה. מִשְׁפְּלוּתָא דִּילֵיהָ, אַחֲזִי לִיה מַעֲלֵתִיהָ, אַף עַל גַּב דְּאַנְתָּ קַבּוּר בְּאַתְר דְּלֹאוּ הַגּוֹן לָךְ, עָרוּם בְּלֹא לְבוּשֵׁין דִּילָךְ, דְּאִינוּן עוֹר וּבָשָׂר (תְּלַבְּשֵׁנִי), נָע וָנָד מֵאַתְר דִּילָךְ, וּמִטְּלִטְל וְגַלִּי. הָא פְּנַחֶס דְּעַבְדַּת טִיבוּ עַמִּיָּה, דְּאֲתָמַר עָלָךְ, הַנְּנִי נוֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, הָא אִיהוּ יַעֲבִיד טִיבוּ עַמְּךָ, וּבִיָּה תִסְתַּלַּק בְּפִרְשָׁתָא דִּילֵיהָ. דְּבָהּ פְּלָה דִּילָךְ, תַּמָּן תַּתִּיחַד עַמְּהָ, פְּחַתָּן עִם פְּלַתִּיהָ.

וְהָא אַנְתָּ (תוּעֵלַת גְּדוּל לְיִשְׂרָאֵל בְּקַבּוּרְתָּךְ), אִי לָא הוּיָת קַבּוּר לְבַר מֵאַרְעָא קְדִישָׁא, לְבַר מִפְּלָה דִּילָךְ, לָא הוּוּ יִשְׂרָאֵל נְפַקִּין מִגְּלוּתָא. וּבְגִינָךְ אֲתָמַר, (יִשְׁעִיָּה נג) וְהוּא מְחוּלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ. אֲתַעֲבִידַת חַל בְּגִין חוּבָה וּפְשַׁע דִּישְׂרָאֵל בְּקַבּוּרָה דִּילָךְ, דְּאֲתָמַר בְּךָ (דְּבָרִים לד) וַיִּקְבּוּר אֹתוֹ בְּגִיָּא. וּמָה כְּתִיב בְּקַבּוּרָה דִּילָךְ. (יִשְׁעִיָּה מ) כָּל גִּיָּא יִנְשָׂא, כָּל שְׁפַל וְנִמְוָה יִנְשָׂא בְּגִינָךְ, דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן שְׁפָלִים מִכָּל אוּמָה וְלִישָׁן. וְכָל הַר וְגַבְעָה יִשְׁפְּלוּ, דְּאִינוּן רְשִׁיעֵיָּא, וְגַסֵּי הַרְוִחַ.

וְהָא אִיהוּ, (יִשְׁעִיָּה נג) וּבְחִבְרֹתוֹ נִרְפָּא לָנוּ, (בְּחִבְרָא) בְּחִבְרָה דְּאֲתַחֲבַר עִמָּנָא בְּגְלוּתָא, נִרְפָּא לָנוּ. דְּאַנְתָּ הוּא פְּשִׁמְשָׁא דְנִהִיר, דְּאַף עַל גַּב דְּאֲתַפְּנֵשׁ בְּלִילֵיא, נְהִיר הוּא בְּסִיְהָרָא, וּבְכָל כְּכַבֵּיא וּמְזִלֵּי. הָכִי אַנְתָּ נְהִיר, בְּכָל מְאָרֵי הַלְכוּת וּקְבָלוֹת. וְלָךְ אֲשַׁתְּקִינן בְּגִנְזוֹ, כְּמַבּוּעָא דְּאֲשַׁקֵּי לְאֵילָנִין תַּחוֹת שְׂרָשִׁיהוּן בְּגִנְזוֹ, עַד דְּאֲתַבְּקַע מִימּוֹי בְּאַתְגְּלִיָּיא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מְשִׁלִּי ה) יְפוּצוּ מִעֵינֵיךָ חוּצָה.

דְּאַנְתָּ הוּא אוּף הָכִי, כְּשִׁמְשָׁא דְּאֲזִיל בִּימֵי הַחֹרֶף תַּחוֹת מַבּוּעִין, וְכַד מְטִי

הַתּוֹרָה. וְלָכֵן נֶאֱמַר עָלֶיךָ, עָלָה אָל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה. מִשְׁפְּלוּתוֹ הִרְאָה לּוֹ אֶת מַעֲלָתוֹ. אַף עַל גַּב שְׂאֵתָה קַבּוּר בְּמַקּוֹם שְׁלֹא הַגּוֹן לָךְ, עָרוּם בְּלֵי לְבוּשֵׁים שְׁלָךְ, שְׁהֵם עוֹר וּבָשָׂר (תְּלַבְּשֵׁנִי), נָע וָנָד מִמַּקּוּמָךְ וּמִטְּלִטְל וְגוֹלָה, הָרִי פְּנַחֶס שְׁעֵשִׂית עִמּוֹ טוֹב, שְׁעֲלִיךְ נֶאֱמַר (בְּמִדְבַר כה) הַנְּנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, הָרִי הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ טוֹבָה, וּבוֹ תִסְתַּלַּק, בְּפִרְשָׁה שְׁלוֹ. שְׂבָה הַפְּלָה שְׁלָךְ, שְׁם תַּתִּיחַד עַמְּהָ פְּחַתָּן עִם פְּלַתוֹ.

שְׂהָרִי אַתָּה (תוּעֵלַת גְּדוּלָה לְיִשְׂרָאֵל בְּקַבּוּרְתָּךְ), אִם לֹא הִיִּית קַבּוּר מַחוּץ לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, מַחוּץ לְכָל שְׁלָךְ, לֹא הִיוּ יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים מִהַגְּלוּת, וּבְגִלְלָךְ נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נג) וְהוּא מְחוּלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ. נַעֲשִׂית חַל מִשּׁוּם חֲטָא וּפְשַׁע שְׁל יִשְׂרָאֵל בְּקַבּוּרָה שְׁלָךְ, שְׁנֶאֱמַר בְּךָ (דְּבָרִים לד) וַיִּקְבּוּר אֹתוֹ בְּגִיָּא. וּמָה כְּתוּב בְּקַבּוּרְתָּךְ? (יִשְׁעִיָּה מ) וְכָל גִּיָּא יִנְשָׂא. כָּל שְׁפַל וְנִמְוָה יִנְשָׂא בְּגִלְלָךְ, שְׁהֵם יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם שְׁפָלִים מִכָּל אֻמָּה וְלִישָׁן. וְכָל הַר וְגַבְעָה יִשְׁפְּלוּ, שְׁהֵם הַרְשָׁעִים וְגַסֵּי הַרְוִחַ.

וְהוּוּ וּבְחִבְרֹתוֹ נִרְפָּא לָנוּ. בְּחִבּוּר שְׁהִתְחַבַּר עִמָּנוּ בְּגְלוּת, נִרְפָּא לָנוּ. שְׂאֵתָה הוּא כְּשִׁמְשׁ שְׁמֵאִיר, שְׂאֵף עַל גַּב שְׂמֵתֶכֶס בְּלִילָה, מֵאִיר הוּא לְלִבְנָה וְלְכָל הַכּוֹכָבִים וְהַמְּזִלוֹת. כְּךָ אַתָּה מֵאִיר בְּכָל בְּעֲלֵי הַלְכוּת וּקְבָלוֹת. וְלָךְ נִשְׁקִים בְּנִסְתָּר, כְּמוֹ מַבּוּעַ שְׁמִשְׁקָה אֶת הָאֵילָנוֹת תַּחַת שְׂרָשִׁיָּהֶם בְּנִסְתָּר עַד שְׁהִתְבְּקַעוּ מִימּוֹי בְּגְלוּי. זְהוּ שְׁכְּתוּב (מְשִׁלִּי ה) יְפוּצוּ מִעֵינֵיךָ חוּצָה.

שְׂאֵתָה הוּא גַם כְּךָ, כְּמוֹ שְׁמֵשׁ שְׁהוֹלֵךְ בִּימֵי הַחֹרֶף תַּחַת הַמַּבּוּעִים, וְכְּשִׁמְשׁ הַגְּאֻלָּה, תַּהִיָּה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ שְׁהוֹלֵךְ בְּקִיץ

למעלה מהמבועים, ויהיו צוננים ברחמים. שפשאתה תחתיקם, הם חמים בדין. בא רועה הנאמן וברך את המנוחה הקדושה ואמר, ודאי אתה הוא שמאיר לי בזמן שנאמר עלי (בראשית כח) פי בא השמש. פכה השמש, שהחשיף את אורו. יהי רצון שה' יאיר שמו עליך.

ועוד אמר המנוחה הקדושה, ודאי אתה הוא הכל, שאמר (במדבר יב) אם יהיה נביאכם וגו'. ולכן פשהתגלטה האם העליונה לך, אמרת (שמות א) אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה. משום שהיא רחמים, נאמר בה לא יבער הסנה.

וחמשה אורות יש לה, שנקראו קרני החמה, עד הוד. ומשם ועד הוד היו מאירים בך, רועה הנאמן. וזהו ונתן הוד למשה, להודיע שכלם נתנו לך, אפילו עד הוד. ולכן פני משה כפני חמה. וחמשה אלה עולים לחמשים שערי בינה.

ובחמשה אלה נאמר שהם חמשה אור של יום הראשון, שהם פנגד חמש אצבעות של הימין נראו לך בסנה. משום שאתה עתיד להוציא את זרע אברהם מהגלות, שהוא דרגת (אברהם) ימין. ומשם בינה, היא רחמים גמורים, היד הגדולה. (אבל) מצד הגבורה, היד החזקה, חמשה רקיע ביום שני, פנגד חמש אצבעות השמאל. אבל מצד דרגתך - (שמות יד) ובני ישראל יצאים ביד רמה. שגוף ושתי זרועות ושתי שוקים פנגד חמש אצבעות, ה' ה' ה'. חמש אצבעות של יד ימין, וחמש של

פורקנא, תהא כשמשא דאזיל בקיין לעילא ממבועין, ויהון צוננין ברחמי. דכד אנת תחותיהו, אינון חמין בדינא. אתא רעיא מהימנא, וברין לבוצינא קדישא, ואמר ודאי אנת הוא דנהיר לי, בזמנא דאתמר עלי, (בראשית כח) פי בא השמש, פכה השמש, דאחשיף נהיריה. יהא רענא, דיהו"ה ינהיר שמייה עלך.

ועוד אמר בוצינא קדישא, ודאי אנת הוא כלא, (ס"א ויאמר וגו') דאמר, (במדבר יב) אם יהיה נביאכם וגו'. ובגין דא, פד אתגלייא אימא עלאה לך, אמרת (שמות ג) אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה. בגין דאיהי רחמי, אתמר בה לא יבער הסנה.

וחמש נהורין אית לה, דאתקריאו קרני החמה, עד הוד, ומתמן עד הוד, הון נהרין בך רעיא מהימנא, והאי איהו ונתן הוד למשה, לאשתמודעא דכלהו לך אתיהיבו, אפילו עד הוד. ובגין דא, פני משה כפני חמה. ואלין חמש, סלקין לחמשין תרעין דבינה.

ובאלין חמש דאתמר, דאינון חמש אור דיומא קדמאה, דאינון לקבל חמש אצבעאן דימינא אתחזיא לך בסנה. בגין דעתיד אנת לאפקא זרעא דאברהם מן גלותא, דאיהו דרגא (דאברהם) ימינא. ומתמן בינה איהו רחמים גמורים, יד הגדולה. (אבל) מסטרא דגבורה, יד החזקה, חמש רקיע, ביום שני, לקבל חמש אצבעאן דשמאלא. אבל מסטרא דדרגא דילך, (שמות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמה. דגוף ותריין דרועין ותריין שוקין, לקבל חמש אצבעאן, ה' ה' ה' ה' ה' אצבעאן דיד ויה' דיד